

mende Valgdag om dette Lovforslag ville sige, at her gælder det at vælge Mænd, som ville eller ville ikke. Modstandere af Juni-Grundloven kunne rejse ud og samle Tilhængere ude i Befolkningen. Jeg tror, at Venner af Juni-Grundloven ude i Befolkningen ville kunne samle mange, mange flere Venner, mange, mange flere Tilhængere. Men de lunkne, de midt imellem, som nok ville sige, men ikke ville gøre, som undvige Ansvar, som fly fra Afstemningen, over dem tror jeg, at Juni-Grundlovens Hjul ville gaa. Ja eller nej, men ingen Vaasen! Det er det Krav, denne Afstemning stiller til Medlemmerne her.

Borgbjerg: Den højtærede Formand har tilladt en samlet Forhandling om begge Forslag, baade om Grundlovsforslaget og om Valgkredsforlaget. Den sidste ærede Taler har væsentlig — eller i Grunden udelukkende — talt om Grundlovsforslaget, og det er da min Opgave — vi tilhøre jo begge et og samme Mindretal i Udvalget — særlig at tale om Valgkredsforlaget. Men maaske maa det være mig tilladt at gøre nogle ganske korte Bemærkninger og saa om Grundlovsforslaget og om Situationen i Almindelighed.

I de Indledningsord i Betænkningen, som den ærede Ordfører har skrevet, staar der, at man i Udvalget har drøftet Forslag om en ny Sammensætning af Folketinget ved en Kombination af Valg i Enkeltmandskredse og Forholdstalsvalg, og at man endvidere har undersøgt Muligheden for, at der ved gensidig Imødekommen kunde skabes et Grundlag for en Forstaaelse herom saavel som om en ændret Sammensætning af Landstinget. Den ærede Ordfører har ganske Ret i disse Ord. Men den Side, hvorfra Forhandlingsvilligheden, Forsøget paa at opnaa et Grundlag ved gensidig Imødekommen, stammer, er ikke hans. Det er ikke det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen). Der er fra de Herrer Side ikke gjort det mindste Forsøg paa at opnaa Muligheder for et Resultat. Forsøgene, som den ærede Ordfører omtaler, ere udgaaede fra anden Side, fra radikal og socialdemokratisk Side. Naar de for saa vidt ere strandede, som der ikke foreligger nogen Flertalsindstilling, endnu mindre en fælles Udvalgsindstilling, skriver det sig fra to Ting. Paa den ene Side fra, at Delegationspartierne have vist Mangel paa Villie til overhovedet at naa et Resultat, derom er der for mig aldeles ingen Tvivl, medens der paa den anden

Side fra Højre er vist Mangel paa Mod. Jeg skal erkende, at der fra Højre har været nogen Villighed, der har ikke været den absolutte Mangel paa Villie til at naa et Resultat som hos Delegationspartierne, men der har været Mangel paa Mod. Jeg bruger disse 3 negativt formede Ord fremfor det maaske mindre parlamentariske, positive, enkelte Ord, der siger det samme.

Hos Delegationspartierne har der ikke været Mangel paa Mod. Jeg skal erkende, at der hører et overordenligt Mod til for Folk, der ville kalde sig Venstremænd, at gaa mod et Forslag om Juni-Grundlovens Genindførelse. Jeg kunde endda snarere sige, der hører en overordentlig Dristighed til, en overordentlig Foragt for Ordenes Indhold og Mening, naar det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) kan tale om dette umodne og uigennemførlige Forslag. Dette umodne og uigennemførlige Forslag er det, der har været gældende Grundlov i Danmark i 17 Aar.

Forsøgene paa at komme frem ad Forhandlingens Vej ved gensidig Imødekommen ere udgaaede fra de Radikale og Socialdemokraterne. De Radikale have, som det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) allerede har omtalt, været villige til subsidiært at gaa med til Juni-Grundlovens andet Alternativ om et Landsting, valgt af de kommunale Raad, den Løsning, som det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) tog stærkt til Orde for i Efteraaret. Hvor er det ærede Medlem blevet af under Udvalgsbehandlingen? Hvorfor træffes han ikke som Medforslagsstiller til dette subsidiære Forslag? Hvorfor staar han sammen med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) i Modstanden mod at indføre Juni-Grundloven endog i dens Alternativ? Det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem fra Ringkøbing antydede selv i Efteraaret, at det er en Vej, der kunde prøves, et Landsting udgaaet af de kommunale Raad. Men da Forslaget blev positivt stillet af de Radikale i Udvalget som noget, de subsidiært vilde gaa med til, og som vi ogsaa vilde gaa med til subsidiært under visse Betingelser, mødte man ikke den mindste Villighed fra de Herrer Side. Tværtimod!

Fra Socialdemokratiets Side have vi mindet Højre om, hvad Ordførerne for begge Højres Grupper udtalte i Efteraaret. Vi erindre alle, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) udtalte, at Højre kunde gaa med til en